ODVJETNICA

❖

JASMINKA HODŽIĆ

Ante Starčevića 6/II · 51 000 Rijeka · Croatia
Telephone: +385 51 320 997, 320 978 Fax: +385 51 320 978

jasminka.hodzic@ri.t-com.hr
jasminka.hodzic@gmail.com

U Rijeci, 25. studeni 2026. godine

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU RH

p u t e m

TRGOVAČKOG SUDA U RIJECI

Stečajni vjerovnik: **Jasminka Hodžić, odvjetnica u Rijeci, Ante Starčevića 6, OIB: 53116294021**

Stečajni dužnik: **KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Viškovo, Vozišće 5, OIB: 40498301834,** zastupano po stečajnoj upraviteljici Mirjani Gašparović

Ž A L B A

protiv Rješenja Trgovačkog suda u Rijeci, posl.br.: St-1026/2016 od 11.11.2026.

Uvodno označenim rješenjem odbijen je kao neosnovan prijedlog stečajne vjerovnice za ukidanje odluke skupštine vjerovnika od 03. studenog 2026. godine kojom se prihvaća izvješće stečajnog upravitelja. Protiv uvodno označenog rješenja, stečajna vjerovnica podnosi žalbu zbog apsolutno bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Pravo glasa

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi da je za predmetnu odluku glasalo društvo RI-PETROL d.o.o., ali pritom u cijelosti izostavlja i prešućuje činjenicu da je na istoj skupštini vjerovnika izričito istaknut prigovor na pravo sudjelovanja i glasovanja tog društva, budući da iz isprava priležećih spisu ne proizlazi da bi ovo društvo imalo status stečajnog vjerovnika. Osim toga, to društvo nije pristupilo na skupštinu od 23.09.2026. koja predstavlja jedinstvenu cjelinu sa skupštinom od 03.11.2026.

Odredbom članka 106. Stečajnog zakona propisano je da pravo glasa na skupštini vjerovnika imaju stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene.

Odredbom članka 153. Stečajnog zakona propisano je da su razlučni vjerovnici ujedno i **stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran.**

Iz podneska stečajne upraviteljice od 6. listopada 2026. nedvojbeno proizlazi da je jedina tražbina po kreditu 301-127/2005, za koju je stečajni dužnik bio **osobno odgovoran**, podmirena u cijelosti.

Preostale tražbine po deviznih garancijama odnose se isključivo na druga trgovačka društva, pri čemu stečajni dužnik za njih nije osobno odgovoran. Slijedom navedenog, sukladno odredbama **članka 153.** i **članka 106. Stečajnog zakona**, trgovačko društvo RI-PETROL d.o.o. nema svojstvo stečajnog vjerovnika te nije imalo pravo sudjelovati na skupštini vjerovnika niti glasovati prilikom donošenja odluka.

Pored navedenog, a još bitnije od gore navedenog jest to da sudskom spisu ne prileži isprava iz **članka 146. stavaka 2. i 3. Stečajnog zakona** o prijenosu konkretne prijavljene tražbine na društvo RI-PETROL d.o.o. niti je izvršen ispravak tablice ispitanih tražbina (čl. 259. i čl. 146.) SZ. Sud je primjerice rješenjem od 20.09.2024. godine, pravilno primijenio zakon kada je isključivo na temelju valjane isprave iz članka 146. st. 3. SZ ispravio tablicu za tražbinu pod rednim brojem 11 i utvrdio novog vjerovnika (K.N. GRAD d.o.o.). Međutim, sud je na skupštini od 03.11.2026. godine, priznao TD RI-PETROL d.o.o. svojstvo stečajnog vjerovnika iako takvo nešto ne proizlazi iz Rješenja o utvrđenim tražbinama od 17.07.2017. godine, a sudskom spisu ne prileži ni isprava iz članka 146. SZ, temeljem koje je sud trebao odlučiti o ispravku tablica.

Slijedom navedenog, RI-PETROL d.o.o. nije imao ovlast sudjelovati na skupštini vjerovnika niti je imao pravo glasa.

Prijava nedostatnosti mase

Stečajna upraviteljica je podneskom od 27.12.2025. godine, podnijela *Prijavu nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase* pozivom na odredbu članka 294. Stečajnog zakon. U toj prijavi navela je da se *nedostajuća sredstva u iznosu od 24.398,67 EUR odnose na podmirenje nagrade stečajnom upravitelju (moguća je samo djelomična isplata nagrade i nedostajuća sredstva su u iznosu od 17.658,37 EUR) nedostojuća sredstva su i za knjigovodstvene usluge, bankarske naknade te troškove arhiviranja dokumentacije sveukupno u iznosu do 6.740,30 EU.*

Protiv ove prijave nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase temeljem odredbe članka 294. Stečajnog zakona vjerovnica je podnijela obrazloženi prigovor od 14.01.2026. godine (prileži spisu i objavljen na e-oglasnoj ploči suda 15.01.2026.).

Nakon toga, sud nije donio odluku o prijavi stečajne upraviteljice te o prigovorima stečajnih vjerovnika, temeljem odredbe članka **294. SZ,** već je rješenjem od 03.09.2026. godine, pozvao vjerovnike stečajne mase na dostavu pismenog mišljenja na prijavu stečajnog upravitelja o nedostatnosti mase za pokriće **troškova** stečajnog postupka te je istim rješenjem sazvao skupštinu za dan 23.09.2026. sa sljedećim dnevnim redom:

1. Izvješće stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase
2. Donošenje odluke o obustavi i zaključenju stečajnog postupka po **čl. 293.** Stečajnog zakona – pribavljanje mišljenja

Žaliteljica je dostavila sudu podnesak od 21.09.2026. godine (objavljeno na e-oglasnoj ploči 22.09.2026.) te je ukazala sudu da uopće ne zna na što točno bi vjerovnici trebali dati očitovanje (detaljno obrazloženje iz podneska u prilogu).

Iz obrazloženja pobijane odluke uopće nije jasno o kojem točno *„Izvješću stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase“* je odlučivala skupština? Je li Skupština odlučivala o izvještaju kojeg je Stečajna upraviteljica podnijela u sklopu *Prijave o nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase* pozivom na odredbu članka 294. Stečajnog zakona ili o nekom drugom Izvještaju?

U zapisniku sa skupštine održane 23.09.2026. godine, sud je utvrdio da je oglas vjerovnicima povodom današnjeg ročišta za obustavu i zaključenje stečajnog postupka u smislu članka 293. SZ javno priopćen oglašavanjem na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova od 03.09.2026. Onda nakon toga sud „utvrđuje“ da je stečajna upraviteljica u izvješću od 17. srpnja 2026. godine navela da joj nije u cijelosti

isplaćena nagrada pa *„s obzirom da se činjenično radi o prijavi nedostatnosti stečajne mase za pokriće troškova postupka (čime se mijenja ranija prijava nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase od 30. prosinca 2025.) sud je u skladu s odredbom članka 293. st. 2. SZ pozvao na očitovanje vjerovnike stečajne mase rješenjem posl.br.: St-1026/2016-407 od 03. rujna 2026. sazvavši i današnju skupštinu vjerovnika.*

Žaliteljica ističe da Izvješće stečajne upraviteljice od 17. srpnja 2026. predstavlja obično redovno tromjesečno izvješće o tijeku postupka i stanju stečajne mase u smislu članka 89. stavka 2. Stečajnog zakona te se ne može tumačiti kao prijava nedostatnosti stečajne mase za pokriće troškova postupka. U navedenom izvješću stečajna upraviteljica tek konstatira raniju činjenicu, da je dana 27. prosinca 2025. prijavila nedostatnost mase za ispunjenje *ostalih obveza* stečajne mase i da se čeka daljnje postupanje suda. Slijedom navedenog, sud na skupštini vjerovnika ne može takvom redovnom izvješću dati značaj izmjene ranije prijave (od 27. odnosno 30. prosinca 2025.), niti na temelju njega otvoriti raspravu o nedostatnosti mase za pokriće *troškova postupka*, jer takva prijava nikada nije podnesena.

S obzirom na to da prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja uopće nije naveo o kojem je točno "*Izvješću stečajne upraviteljice o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase"* odlučivala skupština vjerovnika, niti se očitovao o nizu međusobno proturječnih izvješća i tvrdnji stečajne upraviteljice u spisu, pobijana je odluka neispitiva te je zahvaćena apsolutno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz **članka 354. stavka 2. točke 11. u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona**.

Naime, ukazuje se drugostupanjskom sudu da su izvješća, očitovanja i izjave stečajne upraviteljice međusobno isključivi, proturječni sami sebi te se uopće ne mogu ispitati, budući da se njezini navodi dijametralno razlikuju kroz sljedeće radnje u postupku:

- prijavu od 27. prosinca 2025.,
- tromjesečno izvješće od 17. srpnja 2026.,
- podnesak od 22.09.2026.
- izjavu na skupštini vjerovnika od 23. rujna 2026.,
- podnesak od 6. listopada 2026.
- izjavu na skupštini vjerovnika od 3. studenoga 2026.

Primjerice, Stečajna upraviteljica niti u prijavi od 27.12.2025. niti u tromjesečnom izvješću od 17.07.2026. godine, ne navodi da je stečajni dužnik ostvario dobit od 288.888,78 EUR, niti da je zbog navedenog nastala obveza plaćanja poreza na dobit 63.414,61 EUR.

Nakon što je stečajna vjerovnica ukazala na navedenu okolnost, Stečajna upraviteljica je u svom podnesku od 22.09.2026. godine, **iskazala da nema dobiti**, jer su raniji preneseni gubici od 1.902.159,00 EUR umanjeni za dobit od 288.888,78 EUR te doslovno navodi da to: ***znači da dobiti nema već su ovo knjigovodstveni prikazi koji se odbijaju od ukupnog kumuliranog gubitka.***

Sve navedeno Stečajna upraviteljica je ponovila i na skupštini od 23.09.2026. godine te je na izričit upit suda ponovila da su nedostajuća sredstva za isplatu troškova za njezinu nagradu 17.658,37 EUR te troškovi knjigovodstva, bankarske naknade te troškovi arhiviranja dokumentacije što ukupno iznosi 6.740,30 EUR – ukupno 24.398,67 EUR. Navodi kako bi ovom iznosu trebalo pribrojiti po 133,00 EUR mjesečno knjigovodstvenih usluga, odnosno ukupno dodatnih 1.596,00 EUR za 2027. godinu. Istodobno je navela kako iznos poreza na dobit nije ukalkuliran u ove troškove (jer prema tvrdnji stečajne upraviteljice dobiti nema pa onda nema ni poreza na dobit), **ali navodi da su knjigovodstvene usluge bile obuhvaćene troškovima unovčenja.**

Iz bankovnog izvoda stečajnog dužnika koji je stečajna upraviteljica dostavila u prilogu Izvješća koje je objavljeno na e-oglasnoj ploči 14.09.2026. godine, **proizlazi da je ona sebi isplatila ukupan bruto iznos nagrade od 64.604,51 EUR?**

Troškovi knjigovodstvenih usluga, koji su već bili obuhvaćeni troškovima unovčenja, podmireni su – odnosno morali su biti podmireni – iz sredstava koja je razlučni vjerovnik uplatio sukladno rješenjima suda donesenima na temelju obračuna same stečajne upraviteljice (uključujući i njezin tzv. ispravak obračuna od 14. siječnja 2025., objavljen na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova). Slijedom navedenog, **ti troškovi u stečajnoj masi uopće ne postoje kao nepodmirena obveza te nikako ne mogu biti predmetom raspravljanja na skupštini vjerovnika.**

Prvostupanjski sud je na skupštini od 23.09.2026. godine, donio odluku kojom je naložio Stečajnoj upraviteljici da se u roku od 15 dana detaljno očituje na sve primjedbe stečajnih vjerovnika *„kao i da precizira uz dostavu odgovarajuće dokumentacije koja su potraživanja zatvorena prijebojem razlučnog vjerovnika s plaćanjem kupoprodajne cijene za prodane nekretnine.* Predmetnom odlukom sud je od stečajne upraviteljice zatražio njezino „shvaćanje“ je li s tim prijebojem stečajni dužnik stekao neko potraživanje prema trećoj osobi ako je tim prijebojem bilo obuhvaćeno plaćanje stečajnog dužnika po nekom jamstvu. Također je od stečajne upraviteljice zatraženo da se očituje koliki je dug stečajnog dužnika preostao prema RI-PETROL d.o.o. u svojstvu stečajnog vjerovnika i je li uopće ostalo nepodmirenog duga.

U podnesku od 06.10.2026. godine, stečajna upraviteljica nije u cijelosti postupila po nalogu suda i nije odgovorila na sve prigovore koje su stečajni vjerovnici isticali tijekom postupka.

Suprotno svojim ranijim tvrdnjama (iz prijave od 27.12.2026., Izvješća od 17.07.2026., podneska od 22.09.2026., izjave na skupštini od 23.09.2026.), stečajna upraviteljica u svojem najnovijem podnesku od 06.10.2026. navodi sljedeće: *Za nastavak stečaja kao Kvarnerske nekretnine doo u stečaju nedostajajuća sredstva za narednih godinu dana iznosila bi u ukupnom iznosu od 91.410,17 eur : za usluge knjigovodstva 6.740,30 eur (dugovanje po ugovoru o obavljanju knjig. usluga i usluge za period od godine dana, sa izvještajima za taj period) dio nagrade stečajnom upravitelju što po pravomoćnoj presudi nije namiren u ukupnom iznosu od 17.943,87 eur, dug po porezu na dobit za 2026 godinu u iznosu od 64.726,00 eur, te ostale troškove eventualnih ulazaka u nove sudske procese procjenjeno na 2.000 eura.“*

Dakle, stečajna upraviteljica opet ponavlja trošak knjigovodstva za koji je prethodno rekla da je predvidjela kao trošak unovčenja nekretnine i koji je odavno plaćen (iz priloženih kartica knjigovodstva ne proizlazi ovaj dug) te opet ponavlja nenamirenost svoje nagrade u cijelosti.

Međutim, u podnesku od 06.10.2026. godine, sada ističe i obveze po osnovu poreza na dobit, koji ne predstavlja trošak stečajnog postupka već obvezu stečajne mase. Ističe se da je indikativna nagla promjena iskaza stečajne upraviteljice vezano uz porezne obveze stečajnog dužnika. Iako je ranije izričito tvrdila da dobiti nema pa tako ni obveze poreza na dobit, naknadno mijenja stajalište i tvrdi da postoji dug po osnovi poreza na dobit od 64.726,00 EUR? Štoviše, tek neposredno uoči skupštine vjerovnika od 3. studenoga 2026. prilaže opomenu Porezne uprave od 29. listopada 2026., a da pritom uopće nije razjašnjeno na temelju koje prijave ili obračuna je takva obveza nastala ni zašto taj porez, ako je osnovan, nije pravodobno podmiren kada je novaca na računu stečajnog dužnika bilo.

Posebno se ističe da eventualni dug po osnovi poreza na dobit (ukoliko uopće postoji, s obzirom na ranije tvrdnje upraviteljice da dobiti nema pa nema ni poreza na dobit) nije mogao nastati u 2026. godini za 2025. godinu, već u 2025. godini za 2024. godinu. Rješenja o dosudi triju nekretnina postala su pravomoćna još **31.10.2024. godine** (potvrde pravomoćnosti nalaze se u spisu), čime je sukladno članku 248. stavku 2. Stečajnog zakona počeo teći zakonski rok od 30 dana u kojem je sud bio obvezan donijeti rješenje o namirenju, a stečajna upraviteljica ispostaviti odgovarajuće fakture. Budući da sud nije donio rješenje o namirenju, a upraviteljica je fakture izdala **tek 21.07.2025. godine**, takvo zakašnjelo i nezakonito knjiženje ne može se sada koristiti kao izgovor za tvrdnju o novonastalim obvezama i nedostatnosti stečajne mase.

Odredbom **članka 154. stavka 2. Stečajnog zakona** izričito je propisano da je stečajni upravitelj dužan obveze stečajne mase namirivati redom kojim one dospijevaju. Unatoč navedenoj zakonskoj obvezi, stečajna upraviteljica sama je sebi isplatila nagradu u iznosu 64.604,51 EUR i time u cijelosti ispraznila račun stečajnog dužnika. Pritom rješenje o nagradi stečajne upraviteljice od 01.12.2025. godine, uopće nije steklo svojstvo pravomoćnosti, budući da drugostupanjsko rješenje Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske nije uredno dostavljeno jednom od žalitelja – vjerovniku K.N. GRAD d.o.o. – već je tek objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova dana 03.11.2026. godine. Slijedom navedenog, stečajna upraviteljica nije imala nikakvu zakonsku ovlast da sama sebi isplaćuje nagradu na temelju nepravomoćnog deklaratornog rješenja i bez donošenja rješenja o namirenju. Osim toga, ako je sud odredio nagradu u bruto iznosu od 76.789,19 EUR, a stečajna upraviteljica je isplatila bruto iznos od 64.604,51 EUR, onda je ostatak 12.184,68 EUR, a ne iznos koji uporno ponavlja stečajna upraviteljica.

Povrh toga, da je stečajna upraviteljica račune (fakture) za prodane nekretnine ispostavila pravodobno, odnosno tijekom 2024. godine kada je to po zakonu bila dužna učiniti, raspoloživa novčana sredstva na računu dužnika morala je – sukladno članku 154. stavku 2. Stečajnog zakona – usmjeriti na podmirenje ranije dospjelih obveza stečajne mase, a ne na isplatu vlastite nagrade, koja je kasnije određena rješenjem koje u to vrijeme nije steklo svojstvo pravomoćnosti.

Sve gore navedeno dovodi do temeljnog spornog pitanja u ovom postupku: je li stečajna masa uistinu nedostatna za pokriće troškova stečajnog postupka (članak 293. Stečajnog zakona), odnosno za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase (članak 294. Stečajnog zakona) ili se takvo stanje tek prividno prikazuje?

Troškovi postupka

Na skupštini vjerovnika održanoj dana 23.09.2026. godine, stečajna je upraviteljica izričito izjavila da su troškovi knjigovodstva obuhvaćeni troškovima unovčenja, iz čega nesporno proizlazi da su ti troškovi već podmireni iz sredstava koja je razlučni vjerovnik uplatio na ime troškova unovčenja nakon prodaje triju stanova u vlasništvu stečajnog dužnika. Dakle, ti troškovi više ne postoje. Nadalje, nagrada stečajnog upravitelja predstavlja troškove postupka, međutim, Stečajna upraviteljica je sama u svom tzv. ispravku obračuna od 14.01.2025. (objavljeno na e-oglasnoj ploči) umanjila prvotno dostavljeni obračun troškova koje je dužan platiti razlučni vjerovnik i to na način da ga je umanjila ispod zakonom propisanog minimuma. Najprije je obračunala da razlučni vjerovnik mora uplatiti ukupan iznos od **69.680,86 EUR** (obračun od 30.10.2024., objavljen na e-oglasnoj ploči 04.11.2024.)., da bi nakon toga sačinila „ispravak“ temeljem kojeg je sud donio odluku da je razlučni vjerovnik dužan isplatiti iznos od **47.000,00 EUR** (ispod zakonskog minimuma)

Dakle, razlučni vjerovnik je uplatio **47.000,00 EUR** na ime troška unovčenja tri stana vrijednosti **1.058.615,21 EUR**. U obračunu troška stečajna upraviteljica je ukalkulirala iznos nagrade od **16.479,61 EUR,** a preostali iznos do 47.000,00 EUR se odnosi na ostale troškove iz tablice iz prvog obračuna. Kada se od iznosa ukupno priznate nagrade stečajnom upravitelju iz rješenja od 76.789,19 EUR, oduzme iznos od 16.479,61 EUR koji je uplatio razlučni vjerovnik na temelju obračuna kojeg je izvršila stečajna upraviteljica i koji iznos je ona obračunala kao nagradu, dobiva se nedostajući iznos od **60.309,58 EUR, za koji je trebalo teretiti razlučnog vjerovnika, a ne stečajnu masu.** Odluka stečajne upraviteljice da umanji visinu iznosa koji je razlučni vjerovnik bio dužan uplatiti po zakonu kao troškove unovčenja prodanih nekretnina, **ne može pasti na teret stečajne mase, nego na teret stečajne upraviteljice.** S obzirom da je razlučni vjerovnik uplatio onaj iznos koji mu je odredio sud (47.000,00 EUR), a u tom iznosu je i iznos nagrade stečajnoj upraviteljici od 16.479,61 EUR, zakonski je nemoguće da preostali iznos nagrade stečajnoj upraviteljici snosi stečajna masa i ostali stečajni vjerovnici, posebice u situaciji kada preostala imovina stečajnog dužnika još uvijek nije unovčena. Nejasno je također je li stečajna upraviteljica iz iznosa do 47.000,00 EUR isplatila troškove stečajne mase koje je bila dužna isplatiti (specificirano u obračunu) ili je samo sebi isplatila nagradu?

Na navedeno ukazuje i **Visoki trgovački sud RH u odluci posl.br.: Pž-240/2026 od 25.02.2026.** koji navodi sljedeće:…*„13. Osnovano žaliteljica Jasminka Hodžić ukazuje na to da ne bi bilo pravilno kada bi razlučni vjerovnik RI-PETROL d.o.o. iz prodaje predmetnih nekretnina bio namiren za iznos od 1.058.615,21 EUR i kada bi ujedno iz troška koji je uplatio bila namirena nagrada stečajnoj upraviteljici u iznosu od 16.479,61 EUR, dok bi stečajna masa i ostali stečajni vjerovnici koji nisu namireni niti centa, sudjelovali u njezinoj nagradi s iznosom od 60.309,58 EUR. No, sve to nema utjecaja na ocjenu pravilnosti pobijanog rješenja jer je njime određen iznos nagrade koji pripada stečajnoj upraviteljici, a ne iz čijih i kojih će se sredstava taj iznos isplatiti.“*

S obzirom na to da u sudskom spisu ne postoji rješenje kojim bi bilo određeno iz kojih će se sredstava namiriti nagrada stečajnoj upraviteljici (pogotovo jer sve nekretnine stečajnog dužnika još uvijek nisu unovčene) te s obzirom na činjenicu da sud nikada nije donio rješenje o namirenju triju nekretnina koje su prodane razlučnom vjerovniku, pravna osnova isplate te nagrade s računa stečajne mase na račun stečajne upraviteljice ostaje u potpunosti nepoznata.

Prijeboj Stečajne upraviteljice ili Rješenje o namirenju

Žaliteljica tijekom cijelog postupka ističe da je sud temeljem **članka 248. stavka 2. Stečajnog zakona** dužan donijeti rješenje o namirenju. Sve do podneska koji je stečajna upraviteljica dostavila dana 6. listopada 2026., nitko u postupku – ni sud ni vjerovnici – nije znao koje su točno tražbine razlučnog vjerovnika i u kojem iznosu namirene iz kupovnine od 1.058.615,21 EUR. Posebno se naglašava da nijednom odredbom nijednog zakona stečajnom upravitelju nije dana ovlast da samostalno određuje koja će se tražbina i u kojem iznosu prebiti, odnosno namiriti iz ostvarene kupovnine. Upravo suprotno, zakonodavac je tu ovlast i dužnost povjerio isključivo sudu odredbama **članaka 248. i 254. Stečajnog zakona**

Jedina tražbina razlučnog vjerovnika u odnosu na koju je stečajni dužnik osobni dužnik jest tražbina po osnovi Ugovora o kreditu 301-127/2005 – dužnik KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. u stečaju. Priznat je ukupan iznos od 620.430,91 EUR tj. 4.674.636,71 HRK (glavnica 2.427.282,27 HRK, zatezna kamata 2.240.243,39 HRK i ostala potraživanja 7.111,05 HRK). **Preostale tražbine i to**:

-tražbina po osnovi Ugovora o izdavanju devizne garancije broj 301-03/2008 – dužnik K.N. POSLOVODSTO d.o.o, TD KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. u stečaju **nije osobni dužnik** već založni dužnik, priznata je tražbina 496.259,46 EUR i 6.095,43 HRK (glavnica 320.329,27 EUR, zatezna kamata 175.930,19 EUR, zatezna kamata 6.95,43 HRK).

- tražbina po osnovi Ugovora o izdavanju devizne garancije broj 301-04/2008 – dužnik K.N. AGENCIJA d.o.o., TD KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. **nije osobni dužnik** već založni dužnik, priznata tražbina je 1.071.751,46 EUR i 73.792,32 HRK (glavnica 668.334,21 EUR, zatezna kamata 403.417,25 HRK, zatezna kamata 50.047,92 HRK i ostala potraživanja 23.744,40 HRK.)

nisu tražbine u odnosu na koje je stečajni dužnik osobni dužnik, slijedom čega stečajna upraviteljica nije imala nikakvu zakonsku ovlast iz kupovnine „prebijati“ navodne obveze trećih osoba tj. drugih trgovačkih društava. **Ovlast za navedeno pripada sudu.** Štoviše, prilikom ispitivanja i priznavanja tih tražbina stečajna upraviteljica navedene treće osobe kao glavne dužnike uopće nije kontaktirala niti je od njih zatražila očitovanje o osnovanosti i visini prijavljenih tražbina, kao što ih nije kontaktirala ni naknadno, kada joj je razlučni vjerovnik dostavio podnesak od 04.10.2024., a s kojim se podneskom istoga dana tj. 04.10.2024. godine, suglasila i stečajna upraviteljica. Navedeno proizlazi iz podneska koje su ta društva dostavila u sudski spis neposredno prije skupštine od 03.11.2026. godine.

Naime, Rješenjima o dosudi od 14.10.2024. godine, **koja su postala pravomoćna 31.10.2024. godine,** nekretnine – tri stana u zgradi na Bulevardu dosuđeni su prvom razlučnom vjerovniku, bez obveze polaganja kupovine. U obrazloženju rješenja o dosudi navedeno je da je razlučni vjerovnik oslobođen plaćanja kupovnine i da to proizlazi iz njegovog podneska od 08.08.2024. koji je dopunjen 04.10.2024. te da je sud visinu njegovog razlučnog prava utvrdio uvidom u obračun razlučnog vjerovnika iz

podneska od 04.10.2024., a s kojim se podneskom od 04.10.2024. godine, suglasila i stečajna upraviteljica.

Ovi podnesci nikada nisu objavljeni na e-Oglasnoj ploči sudova (iako sud u ovom postupku na e-oglasnoj ploči objavljuje doslovno svaku poduzetu radnju). Propust objave ovako bitnih podnesaka razlučnog vjerovnika i stečajne upraviteljice, protivno je načelu javnosti stečajnog postupka iz članka 12. Stečajnog zakona jer nijedan sudionik u postupku nije mogao niti znati za njihovo postojanje, a kamoli provjeriti osnovanost i visinu tako prebijenih tražbina. Tim više što je stečajna upraviteljica iz kupovnine prebijala navodna dugovanja trećih pravnih osoba, **a da te pravne osobe o takvom prijeboju/namirenju nisu bile obaviještene ni izravno od strane upraviteljice ni objavom na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.** Iz predmetnih podnesaka koji se nalaze u sudskom spisu (nisu objavljeni na e-oglasnoj ploči) vidljivo je da je razlučni vjerovnik **izjavio** da njegove tražbine iznose:

- po osnovu Z-10729/05 (ovo je Ugovor o kreditu 301-127/2005)
  Glavnica: 323.099,52 EUR
  Zatezne kamate: 501.520,97 EUR
  Ukupno: 824.620,49 EUR
- po osnovu Z-15295/09 (ovo je Ugovor o izdavanju devizne garancije br. 301-03/2008) – KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. nisu osobni dužnik:
  Glavnica: 318.486,88 EUR
  Zatezne kamate: 366.259,70 EUR
  Ukupno: 684.746,58 EUR
- po osnovu Z-15296/09 (ovo je Ugovor o izdavanju devizne garancije br. 301-04/2008 – KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o nisu osobni dužnik:
  Glavnica: 667.549,60 EUR
  Zatezne kamate: 828.029,24 EUR
  Ukupno: 1.495.578,84 EUR

Ukupno: 3.004.945,91 EUR.

Stečajna upraviteljica suglasila se s *„dostavljenim podacima iz podneska RI-PETROL d.o.o. o ukupnom dugovanju od 3.004.945,91 EUR“.* ????

Suprotno gore navedenom, na skupštini vjerovnika od 03.11.2026., na izričit upit suda stečajna upraviteljica navodi da „preostali nepodmireni iznos je **1.175.086,23 EUR**“ (?). Ne navodi na što se odnosi taj iznos. Razlučni vjerovnik na istoj skupštini ističe da **uopće ne zna koliko iznosi njegovo potraživanje** jer čeka da mu H-ABDUCO d.o.o. dostavi podatak o tome pa si zadržava pravo da te činjenice utvrđuje naknadno vještačenjem.

Predmetnom podnesku razlučnog vjerovnika od 04.10.2024. godine, ne prileži nikakav specifikacijski obračun zatraženih zakonskih zateznih kamata, već je u tekstu podneska proizvoljno naveden nekakav neprovjerljiv ukupni zbroj. Unatoč potpunom izostanku obračuna kamata za ijednu tražbinu te unatoč činjenici da se dvije tražbine milijunskih iznosa odnose na druga trgovačka društva, stečajna se upraviteljica bez ikakve provjere suglasila s takvim obračunom (?)

U svom podnesku od 02.11.2026. godine, ovdje žaliteljica je stoga zatražila da se stečajna upraviteljica očituje o tim očitim kontradiktornostima. Međutim, na skupštini vjerovnika održanoj dana 03.11.2026. godine, stečajna upraviteljica je odbila dati očitovanje uz obrazloženje da je podnesak žaliteljice primila neposredno prije ročišta. Takav je izgovor potpuno neprihvatljiv, budući da se od stečajne upraviteljice nije tražilo očitovanje o novim činjenicama, već o njezinu vlastitom podnesku od 04.10.2024. godine, kojim je dala suglasnost na podnesak razlučnog vjerovnika od 04.10.2026. godine, dakle o podnescima koji se u sudskom spisu nalaze već više od dvije godine.

Zaključno, ne postoji nikakva zakonska ni pravna osnova za prijeboje koje je samovoljno provela stečajna upraviteljica, a za koje su ostali vjerovnici doznali tek iz njezina podneska od 6. listopada 2026.,

jer Stečajni zakon i Ovršni zakon strogo i izričito propisuju pravila unovčenja imovine, namirenja iz kupovnine i zatvaranja tražbina i o tome odlučuje sud Rješenjem o namirenju temeljem odredbe članka 248. SZ, a ne stečajni upravitelj i razlučni vjerovnik.

Osim toga, u odnosu na kredit KVARNERSKIH NEKRETNINA d.o.o. br. 301-127/2005 stečajna upraviteljica u podnesku od 06.10.2026. godine, navodi da je zatvoren iznos od 620.430,91 EUR – **cjelokupno dugovanje po kreditu.** Međutim, Stečajna upraviteljica je u podnesku od 04.10.2024. godine, izričito priznala **dodatno dugovanje** po ovom kreditu u ukupnom iznosu od 824.620,49 EUR. Nejasno je zbog čega Stečajna upraviteljica svojim samoinicijativnim prijebojem nije zatvorila preostali iznos koji je ona, bez znanja i odobrenja ostalih vjerovnika, naknadno priznala razlučnom vjerovniku **(razlika je 204.189,58 EUR – priznate tražbine i novo priznate tražbine)?**

Duguju li KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o., zbog priznanja ovog duga od strane Stečajne upraviteljice i dalje iznos od 204.189,58 EUR i hoće li ova neosnovano priznata tražbina uvećana za daljnje zatezne kamate biti osnov potraživanja i prodaje preostalih nekretnina koje su u vlasništvu KVARNERSKIH NEKRETNINA d.o.o.? Stečajna upraviteljica nije znala odgovoriti na ovo pitanje jer joj je njezin vlastiti podnesak od 04.10.2024., star dvije godine *„predan neposredno prije ročišta za skupštinu“*?

Ključno pitanje ostaje otvoreno, je li iz kupovnine od 1.058.615,21 EUR u cijelosti zatvoren kredit KVARNERSKIH NEKRETNINE d.o.o. br. 301-127/2005, a ako nije zašto nije. Ako je zatvoren kredit u cijelosti je li Stečajna upraviteljica zatražila brisovna očitovanja za taj kredit u odnosu na ostale nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika? Niti na ovo pitanje vjerovnici nisu dobili odgovor od Stečajne upraviteljice jer joj je njezin vlastiti podnesak od 04.10.2024. godine, star dvije godine, *„predan neposredno prije ročišta za skupštinu“*?

Ako je predmetna tražbina doista u cijelosti namirena, kao što stečajna upraviteljica izričito tvrdi u podnesku od 6. listopada 2026., tada je ona, postupajući s pažnjom dobrog gospodara te u skladu sa svojom dužnošću savjesnog vođenja poslovanja, ostvarivanja prava dužnika i ispunjavanja ostalih obveza iz **članka 90. Stečajnog zakona**, **bila dužna bez odgode ishoditi brisovno očitovanje, odnosno podnijeti brisovnu tužbu radi brisanja založnog prava po navedenom kreditu s preostalih nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika.**

Kao što je već istaknuto, društvo RI-PETROL d.o.o. nije utvrđen kao stečajni vjerovnik ni rješenjem o utvrđenim tražbinama od 17.07.2017. godine, ni naknadnim rješenjem o ispravku tablice ispitanih tražbina, niti sudskom spisu prileži ikakva isprava o prijenosu tražbine iz članka 146. Stečajnog zakona. Štoviše, čak i kada bi takva isprava u spisu postojala, podmirenjem tražbine po kreditu 301-127/2005 navedeno bi društvo, zbog svih prethodno opisanih okolnosti, u cijelosti izgubilo svojstvo stečajnog vjerovnika, ali i svojstvo razlučnog vjerovnika.

Ovakvim (ne)postupanjem, a u slučaju obustave stečajnog postupka te naknadne diobe u odnosu na preostale nekretnine koje su i dalje formalno upisane kao vlasništvo stečajnog dužnika, otvoren je put razlučnom vjerovniku da se **ponovno** naplaćuje i temeljem ovog kredita, koji je prema navodima stečajne upraviteljice u potpunosti zatvoren.

Ponavlja se kako je punomoćnik razlučnog vjerovnika na skupštini od 03.11.2026. godine naveo da on *sa sigurnošću ne može reći je li potraživanje njegove stranke prestalo u iznosu koji je naznačila stečajna upraviteljica.* U tom smislu razlučni vjerovnik ističe da je zatražio detaljne podatke od H-ABDUCO d.o.o. od kojeg je stekao predmetno potraživanje, ali nije zaprimio nikakvo očitovanje. Stoga si razlučni vjerovnik pridržava pravo da eventualno takve činjenice utvrđuje naknadno i vještačenjem.

Upravo radi sprječavanja ovakvih zlouporaba od strane stečajnih upravitelja i razlučnih vjerovnika, zakonodavac je odredbom **članka 248. stavka 2. Stečajnog zakona** obvezao sud na donošenje rješenja o namirenju, kojim sud iz iznosa ostvarenog prodajom namiruje sljedeće:

1. namiruju se troškovi unovčenja iz članka 254. ovoga Zakona
2. namiruju se tražbine razlučnih vjerovnika **prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka**
3. preostali iznos (ako ga ima) predaje stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Sud je prema odredbi članka 248. st. 2. SZ dužan donijeti rješenje o namirenju u roku od 30 od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

Donošenje pravomoćnog Rješenja o namirenju predstavlja prethodno pravno pitanje i nužan prethodni uvjet bez kojeg se ne može ispitati jesu li ostvarene zakonske pretpostavke iz članka 293. ili članka 294. Stečajnog zakona ili pak za primjenu tih odredaba uopće nema osnove.

****

U obrazloženju pobijanog rješenja (t.11) navodi se da *Sud nije utvrdio na koji bi način prihvaćanje izvješća stečajnog upravitelja stečajnog upravitelja u opisanim okolnostima bilo protivno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika u ovom postupku.*

Ovakav zaključak suda u cijelosti je neosnovan i nerazumljiv. Prije svega, s obzirom na niz međusobno proturječnih izvješća, podnesaka i usmenih očitovanja stečajne upraviteljice iznesenih tijekom postupka, iz obrazloženja pobijanog rješenja uopće nije razvidno na koje točno izvješće sud upućuje kada navodi gore citirano obrazloženje. Nadalje, nijedno od navedenih očitovanja stečajne upraviteljice ne može se prihvatiti jer su međusobno isključiva, proturječna sama sebi i nisu istinita, a njihovo prihvaćanje izravno je protivno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Naime, iz tako kontradiktornih i nejasnih navoda stečajne upraviteljice vjerovnici ne mogu utvrditi niti najosnovnije činjenice o stanju postupka,
a osobito:
- koji točno troškovi stečajnog postupka i kome nisu podmireni
- koje točno obveze stečajne mase nisu podmirene i kome
- što uopće čini stečajnu masu stečajnog dužnika

Nadalje, čak i kada bi se u smislu članka 293. stavka 1. Stečajnog zakona utvrdilo da stečajna masa nije dostatna za pokriće troškova stečajnog postupka, sud prije obustave postupka mora vjerovnicima omogućiti da sukladno članku 293. stavku 2. Stečajnog zakona predujme dostatan novčani iznos za pokriće tih **troškova (kojih troškova?)**

Međutim, stvarnih nepodmirenih troškova stečajnog postupka ovdje uopće nema. Naime, nepodmireni iznos eventualnog poreza na dobit (za kojeg je stečajna upraviteljice višekratno tvrdila da ne postoji) ne predstavlja trošak stečajnog postupka iz članka 156. Stečajnog zakona, već spada u ostale obveze stečajne mase iz članka 157. Stečajnog zakona, koje se ne mogu koristiti kao osnova za obustavu postupka zbog nedostatnosti mase za troškove (čl. 293. SZ), a koji iznos je stečajna upraviteljica odavno trebala podmiriti jer je novaca na računu stečajnog dužnika bilo.

Umjesto zakonitog postupanja, stečajna je upraviteljica sama sebi isplatila nagradu unatoč činjenici da je rješenje o određivanju nagrade isključivo deklaratorne naravi – njime se tek utvrđuje visina nagrade, ali ono ne sadrži niti odobrenje suda za njezinu isplatu niti odluku o tome iz kojih će se sredstava ta nagrada namiriti (**tako i u odluci VTSRH posl.br.: Pž-240/2026 od 25.02.2026., koja je donesena upravo u ovom stečajnom postupku).**

Jednako tako, nagrada stečajne upraviteljice koju ona vlastitim propustom nije ukalkulirala u obračun troškova unovčenja niti ju je naplatila iz ostvarene kupovnine prije namirenja razlučnog vjerovnika sukladno **članku 255. Stečajnog zakona**, ne može naknadno teretiti stečajnu masu niti se prikazivati kao nepodmireni trošak postupka.

Slijedom navedenog, jasno proizlazi da ne postoje nikakvi nepodmireni troškovi stečajnog postupka koji bi opravdali obustavu postupka. Stoga je očito da prihvaćanje ovakvog izvješća stečajne upraviteljice nije u zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika.

U ovom je postupku očito prevagnuo osobni interes stečajne upraviteljice da iz opće stečajne mase naplati svoju nagradu i tako isprazni račun stečajnog dužnika, jer je vlastitom odlukom propustila svoju nagradu ukalkulirati u troškove unovčenja, čime se izravno oštećuje stečajna masa, a pored navedenog se stečajnim vjerovnicama izravno uskraćuje njihovo zakonsko pravo na istinitu i potpunu obaviještenost o tijeku postupka i stanju stečajne mase te eventualna mogućnost naplate njihovih potraživanja. Istodobno, takvim postupanjem upraviteljica grubo zanemaruje svoje temeljne zakonske obveze iz članka 90. Stečajnog zakona, posebice da postupa s pažnjom dobrog gospodara, osobito u pogledu dovršetka započetih, a neobavljenih poslova dužnika te poduzimanja radnji nužnih radi sprječavanja nastanka štete na imovini stečajnog dužnika.

Iako i sama tvrdi da je tražbina po kreditu 301-127/2005 u cijelosti namirena, stečajna upraviteljica grubo propušta svoju zakonsku dužnost od razlučnog vjerovnika zatražiti brisovno očitovanje, odnosno podredno podnijeti brisovnu tužbu radi brisanja založnog prava s preostalih nekretnina koje su u zemljišnim knjigama upisane kao vlasništvo stečajnog dužnika. Pored navedenog, stečajna upraviteljica uopće ne obavještava skupštinu društva (stečajne vjerovnike) da stečajni dužnik ima i pravo potraživanja koje također predstavlja stečajnu masu, a očituje se u potraživanjima koja su predmet postupaka koji se pred ovim sudom vode pod poslovnim brojevima P-333/2021, P-648/2022 i P-650/2022 u kojima Stečajna upraviteljica odbija dostaviti dokumentaciju koju joj je parnični sud naložio u svojim Rješenjima, a o čemu je detaljno obaviješten i ovaj stečajni sud, bez ikakve povratne reakcije. Posebice se napominje da je u predmetu P-648/2022 provedeno sudsko vještačenje kojim je utvrđeno da tražbina po ugovoru o kreditu 301-127/2005 ne odgovara tražbini koju je stečajna upraviteljica priznala u ovom stečajnom postupku. **Stečajna upraviteljica nije o ovoj okolnosti obavijestila stečajne vjerovnike, već inzistira da se stečajni postupak što prije obustavi, iako su gore navedeni parnični postupci još uvijek u tijeku.**

***

Pravomoćna rješenja o dosudi nisu sporna i nije sporno da razlučni vjerovnik ima pravo prebiti tražbinu s kupovninom. Međutim, temeljem članka **248. st. 2. Stečajnog zakona** nije dopušteno Stečajnom upravitelju (i razlučnom vjerovniku) prepustiti provođenje namirenja i prebijanje/zatvaranje tražbina, već je zakonodavac takvu ovlast i dužnost dao sudu koji **rješenje o namirenju** donosi u roku od 30 dana od pravomoćnosti rješenja o dosudi (pravomoćno 30.10.2024.).

Stečajni vjerovnici imaju zakonsko i neotuđivo pravo znati koje su tražbine u ovom postupku namirene, koje su time u cijelosti prestale postojati te koja su založna prava izgubila pravnu osnovu i moraju biti brisana iz zemljišnih knjiga na preostalim nekretninama koje su u zemljišnim knjigama upisane na stečajnog dužnika. Bez donošenja formalnog rješenja o namirenju, ostalim je vjerovnicima u potpunosti onemogućeno procijeniti stvarne izglede za namirenje vlastitih tražbina iz preostale stečajne mase, čime im je onemogućen pristup sudu (čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a). Iz svih navedenih izvješća i očitovanja stečajne upraviteljice vjerovnici uopće ne mogu pouzdano utvrditi ni o kojim je točno nepodmirenim troškovima stečajnog postupka riječ ni o kojim se ostalim obvezama stečajne mase radi, kao što je već detaljno obrazloženo u ovoj žalbi. Zapravo iz tih proturječnih očitovanja ne može se razaznati ništa.

Štoviše, s obzirom na to da u sudskom spisu ne postoji rješenje kojim bi bilo određeno iz kojih se sredstava namiruje nagrada stečajnoj upraviteljici – osobito jer sve nekretnine dužnika još uvijek nisu unovčene – pravna osnova isplate te nagrade s računa stečajne mase na račun stečajne upraviteljice ostaje u cijelosti nepoznata.

Slijedom navedenog, predlaže se naslovnom drugostupanjskom sudu da prihvati ovu žalbu, ukine Rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, posl.br.: St-1026/2026-419 od 11.11.2026. godine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Stečajna vjerovnica

Jasminka Hodžić

Digitally signed by Jasminka Hodžić
Date: 2026.11.25 20:40:23 +01'00'